

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 18.

1. OKTOBER 1935

7. ÅRGANG.

Fra Kina.

Brev fra str. Bjerva.

Ching Yuan Hsien, 28/8—35.

Se han slumrer ikke og sover ikke Israels vokter, Herren er din vokter. Herren er din skygge ved din høire hånd, Herren skal bevare dig ifra alt ondt, han skal bevare din sjel. Ps. 121.

Hjertelig takk for det kjære oppmuntrende brev og innlagt check 8—11—9. Gud inderlig velgissende den enkelte som ofrer til Herrens sak. Det er en stor trøst og hjelp for oss å ha noen som står trofast med i arbeide for Herren, det er så mange ting som vil trykke en ned, men det er så godt å vite at våre prøvelser og trengsler virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål, så som vi ikke har det synlige for øie, men det usynlige. Det er ikke alene den uforskyldte nåde som gir oss en evig fylde av herlighet, men også nådens virkninger eller frukter i form av delelser for Jesus. Hans løfte til oss er: «Når du går gjennom vann, så er jeg med dig og gjennom floder, så skulde de ikke skylle over dig, når du går gjennom vann skal du ikke svies og lumen skal ikke brenne dig.» Priset være Gud! «Han slumrer ikke og sover ikke Israels vokter».

Sist jeg skrev var vi på Lung Wag Shan, men nu har vi allerede vært nede i 3 uker. Det var så godt å se de kristne igjen. Gud hadde bevaret dem under sommerferien og de var så glade og frimodige. Gud hjelper den som har sin tilflukt til ham.

Vi hadde en overraskelse når vi kom hjem. To dage før vi kom var den ene siden av huset styrt sammen. Hvor takknemlig vi er til Gud for hans bevarende nåde. Hadde vi vært hjemme, var det ikke godt å vite hvordan det hadde gått. I en landsby ikke så langt herfra var flere hus falt sammen og 70 mennesker omkom. Det har vært meget regn i sommer. Vi har lenge sett at vi ikke kunde bo her da det er så

rått og fuktig, og nu er det rent livsfarig og bo her lenger. Jeg vilde gjerne be, om det var nogen av vennene som kunde gi oss en hjelpende hånd. Midlene som kommer inn til arbeide rekker ikke mere enn til hver måneds utgifter, og å flytte og få en plass som passer blir en ekstra utgift. Når vi leier en plass, må vi alltid reparere og gjøre det noenlunde istand. Et av husene må gjøres om til lokale, så må vi sette inn dører og vinduer, hvitvaske alle rummene og forskjellige andre små reparasjoner.

Vi kan nu få leie et hus her i byen. Det er utenfor byporten og ligger høiere enn byen, så det er tørt og godt, men verden vil ha et års forskudd, 240 daler efter den nuværende veksling 18 pund. Så hvis det var noen av vennene, som føler sig minnet av Gud til å hjelpe oss, vilde vi være så glad og takknemlig og Gud skal velgissende dig igjen.

Så vil jeg slutte med en kjær hilsen til eder alle. Hold oss oppe på bønnens arme.

Str. Thuen hilser så meget til eder.

Eders i Jesus

Alfhild Bjerva.

Opfylte profetier.

Samaria.

I 1. Kongebok 11. kap. leser vi at Herren åpenbart for kong Salomo og revset ham for hans avvikelser fra Herrens veie og forutsier rikets deling. Men for Davids, Salomos fars skyld vilde Gud ikke rive riket fra ham mens han levde. Tenk dog hvilket hensyn Gud tar til sine!

I Salomos sønns Rehabeams tid falt 10 stammer fra og dannet med Jereboam, en fiv. Salomos tjener i spissen, Israelsriket. Jereboam bygget på Efraims berg i landskapet Samaria byen Sikem og bodde der. Siden oppstod han to gullkalver, den ene i

Betel og den annen i Dan forat folket kunde tilbe disse. Jerusalem blev Juda rikets hovedstad fremdeles. Kong Ohri — Akabs far kjøpte berget Samaria for to talenter sølv (ca. 8000 kroner) og bygget der staden Samaria år 920 f. Kr.

Samaria var en tid Israelsrikets hovedstad. Akab Omris sønn bygget der et tempel for Baal og kalte Samaria «Ba'altemples by» Akab hadde også et kongelig palads der. Bibelen forteller om flere beleiringer av denne by. Den lengste og merkeligste av disse fant sted i profeten Elias dage ved Benhadad, Syriens konge, da Joram var konge i Israel år 892 f. Kr. Hungersnøden var så stor at mødre spiste sine egne barns kjøtt. Kong Joram ga Elisa skylden for noden og ville drepe ham. Elisa forutsa nodens opphør neste dag. Når den syriske hovedsmann fikk høre dette så han spottende: «Herren skal vel gjøre sluser på himmelen da!» Profetens ord gikk allikevel i oppfyllelse. Himmels sluser åpnedes på en underlig måte. Se 2. Kongebok 7. kap. Samaria blev senere beleiret og inntatt av den assyriske konge Samanassar år 720 f. Kr. og folket bortført i fangenskap til Assyrien hvorfra de ikke vendte tilbake.

Han lot landet Samaria bebos av folk fra Babel, Kuta, Anna, Hamat og Sefarvaim. Se 2. Kong. 17, 23—24. Aleksander den store inntok Samaria år 333 f. Kr. og koloniserte den med syrere.

Ar 129 f. Kr. blev den omtrent jevnet med jorden og Herrens ord ved profeten Mika gikk bokstavelig i oppfyllelse: Så vil jeg gjøre Samaria til en grusdyngne på marken, til vingårdsplantninger og jeg vil styrte dens stein ned i dalen og avdekke dets grunnvolde. Mika 1: 6. Byen blev senere gjenoppbygget, men kom aldri tilbake til sin forrige makt. Nu består den bare av noen små jordhytter. Ellers er det bare ruiner efter Herrens ord.

G. W. Andersen.

Arbeidet i India.

Brev fra H. Svenberg.

Misjon Hanse, Karwi, Banda Dist. U. P. India.

5. september 1935.

Kjære Misjons-Røstens leser! Ti jeg vet de tanker jeg tenker angående eder, sier Herren, fredstanker og ikke til utlykke, og gi eder fremtid og nåd.

Jer. 29, 11.

Ordet «fredstanker» blir mer og mer ukjent på jorden i vår såkalte høie kultur-tid. Leppene løper hurtig og tungen strømmer over med uhorst sødme på verdensfredskonferansene, mens hjertene den hele dag pønser på demensk ondskap. Han, ved hvis fødsel der fra englelepper led: «Fred på jordens», er ute-stengt, muligens forglemte. Kjødets arm er spendt til siste nerve. Adam ribber fremdeles livet på havens trær for å berede sig fredsdragt. O, håpløse, tungt strevende menneskeslekt fra Galileas støvete landeveier lyder: «Kommer hit til mig alle I», innbefattende både Stalin, Hitler og Mussolini. Herlige ord dette: «Alle medregnet, «Store Goliat» som også «Lille Saksus». Det kan ei forklares — det kan blod erfares — hvor herlig det er hos Jesus.

Skal jeg nevne noget om Herrens utrolige faderomsorg mot oss i Karwi — så er det med en følelse av at ord, talte eller skrevne, som oftest fordunkler, ja odellegger hjertets hellige sprog, at man stundom angrer på avbrudt taushet. Manglende egne uttrykk, låner jeg sangerens ord: Selv er jeg intet, men Kristus er alt inntil idag. Han på min regning har skrevet betalt inntil idag. Kristus korsfestet er alt hvad jeg vet. Livskildens strømme, min frelser og fred. Han er min kraft når mot synden jeg stred, inntil idag.

Vi takker vår Gud at synderegningen er ikke den eneste regning han har betalt og betaler, men i stort og smått kan alt frem

legges for hans forståelsesfulle åsyn.

Blev budsendt fra Manikpur for noen dage siden. Vi har omkring et dusin av kristne der ute. Plassen ligger 2,5 norske mil fra Karwi. Jeg reiste på lørdag og kom tilbake på mandag. Noen rikt velsignede møter hadde vi sammen. En ung hindukvinne vilde bli døpt — hun hadde blitt undervist og rettet av våre kristne derute. En ung enalig kvinnes liv i hinduismen er umulig å beskrive i et offentlig brev. Hun tok så de kristnes hus som fristad. En kristen mann hadde lenge bedt Gud om en hustru og nu, efter hennes dyp søndag vil de bli trolovet og følgende søndag forenet ved et simpelt bryllup. Ja, Herren har vært god mot dem begge.

Under oppholdet i Manikpur, sent søndag efterat mørket var falt på, kom et ungt par med sin lille sønn, 4 år. De hadde blitt overtalt (mens de bodde i Allahabad) av en katolsk «faders», at om de kom til deres misjonsstasjon 9 eng. mil (1,5 norsk) fra Manikpur, vilde det bli gull og grønne enge for dem. Så de lot sig overtale. Ankommet dertil blev straks deres store familiebi-bel brent. De skrev og fikk et testament tilsendt i posten, og så dette vilde de tatt, men ved hårdnakket motstand beholdt de det. De lærte de øvrige katolske innfødte sin kristne lære og «Faderens» truet dem hårdt — endog med straff, men i smugg holdt de sine undervisninger. Nu var de blitt jaget fra plassen og under styrtregn, med alle sine jordiske eiendeler på hodene (en sikkasse, litt sengetoi og en sinkebotte) hadde de gått i mørket under farger for vilde dyr de 1,5 norske mil. De hadde vadet over en dyp strid elv, vann til over lendene og nådde endelig frem. Dyvåte (den 4 års gutten hadde gått tilfots i regnet og solen hele veien) kom Forts. 4. side.

Folk må gjerne kalle mig en däre, men det er evangeliets «därskap» som har vist mig at Guds lov er kjærlighet, og at vi skal leve i denne kjærlighets.

Vil det bli lettere å bli en kristen i India?

Gandhi har til den kjente India-misjonær dr. Stanley Jons kommet med en uttalelse som kan få betydning for kristendommens inngang hos hinduerne. Han sier nemlig at en hindu som er gått over til kristendommen, skal få lov å bli i sin familie, ja, at hans egen sønn — hvis han gikk over — skulde vedbli å ha samme aktede plass i hans hjem som før.

Det må bli offer nu.

Sekretæren i Oslo krets av Det

norske misjonsselskap, Johan Lid har i «Misjonstidende» og «Korsmerket» skrevet en artikkel angående at det må innskrives i arbeidet. Han sier her bl. a.:

«Det er min bønn at Gud må hjelpe mig til å slutte å yde til misjonen og isteden begynne å ofre til misjonen. Og, kjære misjonsvenner, skulde vi ikke alle i denne tid be om at Gud vil gi oss noget av offersinnet? Slik at hele vårt liv legges frem for hans åsyn — også vårt økonomiske — og slik at vi ikke kan foreta oss noget — heller ikke i det økonomiske — uten at vi først har snakket med vår himmelske far om det?»

De åpne døre.

Det er i Japan som ellers i ver-

den der går en religiøsølge over landet og kommunisme taper terrenget. De hedenske religioner arvevender veldig, særlig buddismen. Den har tatt op de kristnes metoder og sender t. eks. daglig ut preken og foredrag i kringkastingen.

Er Etiopia i besiddelse av Arken?

En meddelelse fra Addis Abeba, Etiopias hovedstad, går ut på at Haile Selassie, Etiopias keiser, har beordret landets verdifulle kronjuveler og kirkeskatter flyttet op i fjellene i sikkerhet, idet han forutsa en italiensk invasjon i landet.

Disse kirkeskatter sies også innbefatte lovens tavler som Moses mottok på Sinai-berget, så vel

som paktens ark. Begge disse ting skal være bragt til Etiopia fra Jerusalem av keiser Menelik.

Disse dyrebare relikvier antas nu å bero i den hellige by Axum, Etiopias eldgamle hovedstad og det mest «hellige» sted i landet. Etiopierne tillegges frykt for at denne by, da den ligger like ved grensen til Italias koloni Eritrea skulde bli den første by som Mussolinis styrker inntok.

Misjonær Dagmar Engstrom

er når dette leses atter på vei til India. Det er visstnok 4. gang nu. Hun reiser til sitt gamle sted, Banda.

Landets eldste bedehus

er bedehuset på Hjelmeland, Jæren, som i år er 95 år gammelt.